

εμβολιαζόμαστε σιγά – σιγά, με εμβόλια που προσφέρουν βάσιμες ελπίδες, αλλά που σε καμία περίπτωση δεν αποτελούν την οριστική λύση.

Τα πολλά πρόσωπα του ιού, οι μεταλλάξεις, θα δοκιμάζουν περιοδικά τις αντοχές, τόσο της κοινωνίας όσο και του ΕΣΥ. Σε μια πολυπολιτισμική και παγκοσμιοποιημένη κοινωνία, όταν η επιστημονική κοινότητα ανακοινώνει μια καινούργια μετάλλαξη στην Ιαπωνία, κάποιος ή κάποιοι ασθενείς με την μετάλλαξη έχουν βήχα και πυρετό στη Λιβαδειά.

Κατά συνέπεια, απέχουμε πολύ από τη συλλογική ανοσία. Προσοχή όμως γιατί υπάρχει η αίσθηση ότι πλησιάζουμε πολύ στη συλλογική ανοσία, ότι όλα θα τελειώσουν σε δύο εβδομάδες από σήμερα.

Όταν, συνεχίζουμε να δίνουμε στα ΜΜΕ αντικρουόμενες πληροφορίες, που δοκιμάζουν την κοινή λογική, όπως εικόνες από τον Ευαγγελισμό με την ουρά των ασθενοφόρων και παράλληλα εικόνες από το άνοιγμα σε ηλιόλουστα και ανθοστόλιστα λιβάδια του λιανεμπορίου, της εστίασης, του πολιτισμού και του τουρισμού πιθανά κινδυνεύουμε, εκτός από τη γελιοποίηση, να βρεθούμε στη Λιβαδειά με 50 ή 100 νοσηλευόμενους στο Νοσοκομείο της πόλης μας.

Το σκάκι και η ιατρική έχει κανόνες, απαιτεί στρατηγική, έχει το ευ αγωνίζεσθαι.

Όταν χάνουμε μια παρτίδα, ποτέ δεν φταίνε τα πιόνια. Αν δεν έχουμε σχέδιο εφαρμόσιμο, που να μεταβάλλεται ανάλογα με τις συνθήκες, που να προβλέπει και να προλαμβάνει, ας σηκωθούμε απ' την καρέκλα και ας δώσουμε τη θέση μας, σε κάποιον που ξέρει. Έτσι δεν χάνουμε ποτέ ... μαθαίνουμε ή κερδίζουμε.

Η προηγούμενη παράγραφος αφορά τους πεφωτισμένους, χωρίς ώρες πτήσεις σε μια γενική εφημερία, που πιστεύουν ότι με μέτρα όπως: η μετατροπή τριτοβάθμιων νοσοκομείων σε κέντρα κορονοϊού, η ανάπτυξη κλινών ΜΕΘ χωρίς ιατροτεχνολογικό εξοπλισμό και εξειδικευμένο υγειονομικό προσωπικό, τα τυχαία RapidTest σε δρόμους και πλατείες, η μετακίνηση ειδικευμένων και ειδικών σε αλλότρια καθήκοντα σε ιδιωτικά θεραπευτήρια, η μη διασύνδεση περιφερειακών νοσοκομείων, όπως το Γ.Ν.Λιβαδειάς, με τα τριτοβάθμια των Αθηνών, για σοβαρά περιστατικά και η επίταξη 200 ιδιωτών υγειονομικών θα επιλύσει το πρόβλημα των ημερών, σε δύο εβδομάδες και θα σώσει ανθρώπινες ζωές.

Σήμερα, οι συνθήκες στην πόλη μας είναι δύσκολες, η αύξηση των κρουσμάτων είναι ανησυχητική και όλοι ελπίζουμε στη σύντομη αποκλιμάκωση. Η αποκλιμάκωση όμως προϋποθέτει:

Συντονισμό δυνάμεων. Νοσοκομειακοί, ιατροί κέντρων υγείας, ιδιώτες, νοσηλευτές, παραϊατρικό προσωπικό, φαρμακοποιοί ... στοιχιζόμαστε στην κοινή προσπάθεια. Η συνδρομή τους ήταν δεδομένη, στο χρόνο που πέρασε. Τι δεν κατάλαβαν στο Υπουργείο; Ο χώρος εργασίας μόνο αλλάζει. Δεν χρειαζόταν καμιά επίταξη ιδιωτών για να ασκούν αποτελεσματική ιατρική. Σχέδιο, στήριξη των ιατρείων τους και αμοιβαία σχέση εμπιστοσύνης με τον ασθενή και την κοινωνία είναι αρκετά.